

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jamen kommunen har en pligt, det er der ingen tvivl om. Vi har fastslået det princip. Det er jo en af de bærende regler i vores miljølovgivning, og det er også, mener jeg, en vældig god ting, at vi har et klart præciseret ansvar.

Men der kan jo være en række forhold, der gør sig gældende i konkrete sager, der kan give anledning til problemer, det ved vi. En afgørelse forudsætter, at man kender de konkrete forhold, at man ikke bare kender sagen fra den ene side, men også kender den fra den anden side, og en klagesagsbehandling er netop ideel til at få argumenterne frem, for dér får man både klagerens argumenter og den indklagedes argumenter, og så kan man vurdere sagen.

Men der er ingen diskussion om, at der er en anvisningspligt for kommunerne, når det drejer sig om virksomheders affald.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Men konkrete sager skal vel altid afgøres ud fra generelle principper, og de generelle principper må selvfølgelig kunne sættes til diskussion her i Folketinget, når afgørelsen til sin tid foreligger.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
For at en kommune skal kunne leve op til sin anvisningspligt, skal den selvfølgelig kunne stille krav til virksomheden, det siger sig selv – det er derfor, vi har regulativer og alt muligt andet – som skal vurderes i forhold til de generelle regler, men også skal vurderes i forhold til de regler, der gælder i den pågældende kommune ifølge det affaldsregulativ, der er udformet i henhold til den bekendtgørelse, der gælder på affaldshåndteringens område.

Alt det kommer vi tilbage til, når vi kender klagen, når vi kender argumenterne, og når vi har fået dem belyst ved, at den indklagede har fået lejlighed til at svare; så har vi mulighed for at diskutere det her.

Jeg tror, alle ville være utrygge ved en retstilstand, hvor vi her i Folketinget behandlede klagesager, før vi overhovedet havde læst klagen, og før vi overhovedet kendte argumenterne for og imod. Det vil jeg i hvert fald ikke medvirke til, og jeg er hr. Løgstrup Madsen dybt taknemlig for, at han heller ikke vil medvirke til det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1115

8) Til miljø- og energiministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren oplyse, om de blokeramte og af kommunen svigtede restauratører i Nyhavn lever op til miljøbeskyttelseslovens § 43 om, at enhver, der frembringer affald, er ansvarlig for, at der ikke opstår uhygiejniske forhold ved, at restauratørerne bortskaffer affald til anden side under betryggende omstændigheder?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg ved ikke, hvordan jeg kan variere et godt svar yderligere, så jeg må altså henvise til det, jeg tidligere har sagt i denne her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1009

9) Til fødevarerministeren af:

Jens Kirk (V):

»Hvordan vil ministeren undgå, at EU's Ministerråds franskinspirerede beslutning om forbud mod anvendelse af specificeret risikomateriale med hensyn til overførbare spangiforme encephalopatis i levnedsmidler og foder ikke også kommer til at omfatte Danmark?«

Skriftlig begrundelse

Sammen med flere andre medlemsstater adskiller Danmark sig klart fra Frankrig, når der tales om BSE. Forslaget vil ikke øge forbrugernes sikkerhed, men tværtimod skærpe mistilliden til oksekød, idet forslaget signalerer, at der er problemer i alle medlemslande. Yderligere vil oksekødsproducenterne i Danmark blive pålagt unødvendige omkostninger.

Jens Kirk (V):

Spørgsmål nr. S 1009 er begrundet i, at der foreligger flere ideer i Kommissionen til, hvordan man inaktiverer overførsel af BSE. Mange af de ting, man foreslår, er for længst gennemført i Danmark.

Hvordan vil ministeren undgå, at dette her bliver en ekstra byrde for Danmark? Hvis forslaget gennemføres, vil det koste danske oksekødsproducenter i hvert fald ekstra 50 mio. kr.